

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3262/2020. (VII. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.413/2017/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó, Pápa Város Címzetes Főjegyzője, jogi képviselője (dr. Verrasztó Norbert kamarai jogtanácsos) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.413/2017/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá a támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését indítványozta.
- [2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben az indítványozó hatósági eljárást folytatott le a perbeli felperessel szemben, Pápa Város Önkormányzata Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek megsértésének jogkövetkezményeiről szóló 33/2017. (XII. 22.) önkormányzati rendelet 8. § (4) bekezdése megsértése miatt. Ennek alapja, hogy a felperes vendéglátóhely a közeli lakók panasa alapján a bejelentett nyitvatartási időn túl is üzemelt, ezzel zavarva a lakók nyugalma. A jegyző közigazgatási bíróság megfizetésére kötelezte a perbeli felperest, határozatát többek között telefonnal készített videofelvételekre alapozta.
- [3] Az indítványozó határozata ellen a felperes bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett. A bíróság a keresetet megalapozottnak találta, és a hatósági határozatot hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint téves a bíróság becsatolt videofelvételekre alapozott következtetése, mivel a telefonokkal készített videókat könnyű manipulálni. A bíróság az indítványozót új határozat hozatalára azért nem utasította, mert úgy ítélte meg, hogy a határozat meghozatalának alapjául szolgáló körülmények utólag már éppen a fenti hiányosságok miatt nem rekonstruálhatóak.
- [4] 1.2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban és a hiánypótlás során arra hivatkozott, hogy a támadott ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvéből levezetett jogbiztonság követelményét, a C) cikk (1) bekezdése szerinti hatalommegosztás elvét, a XV. cikk (2) bekezdése szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmát, a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot, továbbá a 26. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket.
- [5] Az indítványozó a jogbiztonság sérelmét arra alapozta, hogy szerinte a jogalkalmazó feladata a jogszabályi előírások gyakorlati megvalósulásának biztosítása, ami jelen esetben az eljárási törvény és a vonatkozó bírósági gyakorlat betartása lett volna. Ezen belül is különösen a hivatalból elrendelt bizonyítást hiányolta, ugyanis úgy ítélte meg, hogy a felperes annak ellenére lett pernyertes, hogy az ügyben bármit bizonyított volna.
- [6] Az indítványozó szerint sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga is, mert a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit egyoldalúan az indítványozó hátrányára értelmezte, megsértve ezzel a fegyverek egyenlőségének elvét. Az indítványozó szerint ugyancsak jogszabálysértő, ha a bíróság bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül nyilatkozik olyan kérdésben, amelyben az indítványozó álláspontja szerint szakértőt kellett volna kirendelni. Az indítványozó azt is sérelmezi, hogy a jogerős bírói döntés egyes megállapításai megalapozatlanok.
- [7] Az indítványban megjelölt többi alaptörvényi rendelkezés állított sérelmére vonatkozóan az alkotmányjogi panasz indokolást nem tartalmaz.

- [8] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontjára (Abtv. 27. §) alapította.
- [10] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban megjelölt C) cikk (1) bekezdése, 26. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak, míg a B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányára, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára tekintettel alapítható alkotmányjogi panasz {pl. 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]}. Mindezek alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja előírásának.
- [11] 2.2. Az indítvány nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság ezért megállapítja, hogy az indítvány ebben az elemében nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti követelményét.
- [12] 2.3. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben ugyan állítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, ám azt alkotmányjogilag releváns indokolással nem támasztja alá. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjának megfelelően az indítványnak arra vonatkozóan kell részletes indokolást tartalmazni, hogy a támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény (és nem pedig valamely, a perben alkalmazott szabály) rendelkezéseivel. Az indítvány ezzel szemben csupán a bírói döntés egyes megállapításai megalapozatlanságát, a Pp. indítványozó álláspontjától eltérő értelmezését, illetőleg a bíróság eljárásának a Pp. szabályainak való meg nem felelőségét állítja, megfeleltetve a Pp. szabályainak megsértését a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének. Az indítvány tehát „[a] törvénysértést alaptörvény-sértéssel azonosítja, ezzel azonban nem tesz eleget az Abtv.-ben előírt határozottság követelményének” {lásd: 3138/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [15]}. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben sem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti követelményét.
- [13] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – a befogadhatóság további feltételeinek vizsgálatát mellőzve – az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – visszautasította.
- [14] Az Alkotmánybíróságnak az indítvány visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről.

Budapest, 2020. június 16.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1505/2018.